

[Aksel Larsen.]

Ole Bjørn Kraft måske ved sin afbrydelse sige, at kong Haakon af Norge var en hykler på et andet tidspunkt.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, som naturligtvis i sin tale glemte at tage stilling til dette citat af kong Haakon og som helhed glemte at tage stilling til en hel del, ironiserede noget over, at jeg var i stand til at citere visse amerikanske tidsskrifter, som han havde hørt andre kommunister citere, og som han vidste kommunisterne også havde citeret i det norske storting. Det var meget pudsigt, sagde han. Han var ikke så imponeret, som han ville have været, hvis jeg personlig havde læst alle disse blade og personlig havde fundet disse citater frem. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede medlem forlanger af mig, at jeg skal gøre det. Det, det drejer sig om, er, hvorvidt citaterne er rigtige, og det har det ærede medlem ikke bestridt. Det ærede medlem slår derimod om sig med citater fra „Pravda“ som han ikke selv har læst, da han ikke forstår russisk, og hvis oversættelse han ikke kan kontrollere, og som sandsynligvis er forfalskede. Jeg skal gerne oplyse det ærede medlem om, at de citater, han slog om sig med fra „Pravda“, fra Lenin og Stalin o. s. v., har han hentet fra den engelske United Nations' delegerede, Austin, fra det engelske konservative partis pjece om kommunismen og fra en rapport fra den amerikanske kongres' uamerikanske komité, og jeg giver ikke så meget for det ærede medlems flid i så henseende. Jeg bestrider, at det ærede medlems citater er rigtige. Det har før vist sig, at man med forkærlighed forfalsker kommunistiske citater, og der er ingen grund til at tro, at der er sket noget andet i dette tilfælde.

Nu har det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft for en gangs skyld citeret noget rigtigt, nemlig noget, men meget lidt af den udtalelse, Thorez fremsatte. Jeg henstiller til det ærede medlem at bruge sin indflydelse til at få den konservative presse til at optrykke dette. Hidtil har den kun bragt en forfalsket gengivelse.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft forlanger, at jeg skal afgive en erklæring om, at kommunisterne forpligter sig til loyalitet til enhver tid overfor regeringen og dens politik. Han beder om at få en udtalelse. Hvis det ærede medlem ikke udelukkende hentede sine citater fra sådanne kilder som dem, jeg her har nævnt, hvis han fulgte en lille smule med i, hvad der sker herhjemme, ville han vide, at jeg i en tale i Odense mandag den 7. marts sagde føl-

gende, som jeg med formandens tilladelse gerne vil citere:

„Man fortæller os, at vi simpelthen er landsforrædere, hvis vi ikke vil forpligte os til under alle omstændigheder at rette os loyalt efter den til enhver tid siddende regering og dens politik. Det kan vi ikke love. Vi kan jo huske, at Danmark for blot 6 år siden havde en regering, som førte en totalt landsskadelig politik i strid med det danske folks interesser og vilje, og at vi dengang i overensstemmelse med vor opfattelse som danskere bevidst gik mod denne regering og dens politik, rejste folket til kamp derimod og til slut — den 29. august 1943 — var med til at fejde denne regering bort. Vi husker også, at i maj 1945 takkede man os derfor. Vi vil være loyale mod Danmark og det danske folks interesser, de nationale og sociale. Kommer vi igen i den situation, at en regering mod folkets vilje fører landsskadelig, ja, landsforræderisk politik, ved vi også, hvorledes det er vor pligt at handle.“

Er det tydeligt nok? (Ole Bjørn Kraft: Ja, på sin vis tydeligt nok!). Tak.

Den højtærede udenrigsminister forsøger sig med det ham egne lune og har iøvrigt hidtil været den eneste, der har talt på regeringens vegne. Den højtærede statsminister foretrækker at dække sig bag sin tekniske udenrigsminister, hvis det da ikke er således, at han har den plan, at først når den kommunistiske ordfører har haft ordet anden gang, kan han nedværdige sig til at bestige talerstolen. Det havde været ønskeligt, om statsministeren var stået op her i rette tid under debatten, havde vedstået sine synspunkter og givet nogle forklaringer.

Må jeg til udenrigsministerens udgydelser have lov til at sige, at han kom ikke med noget, der blot lignede en saglig imødegåelse af de yderst saglige synspunkter, jeg har fremført. Han glemte spørgsmålet om Grønland og Rio-traktaten. Han talte ikke om, hvilken betydning baser har, også når de ikke på forhånd formelt er givet til en fremmed magt, men når de holdes beredt. Han forsøgte at klare spørgsmålet om regionale pagter ved at sige, at man ikke skulle stole på „Land og Folk“s Trygve Lie-citater. Jeg synes, han skulle give sin kritik en anden adresse, for vi har, som jeg iøvrigt oplyste her fra talerstolen, direkte aftrykt de telegrammer, vi modtog fra det engelske Reuters Bureau og det amerikanske Associated Press. Iøvrigt gør det ikke citaterne urigtige, og det citat, den højtærede udenrigs-